

ΠΑΤΡΙΔΟΓΝΩΣΙΑ
ΤΗΣ ΑΝΝΑΣ ΓΡΙΜΑΝΗ

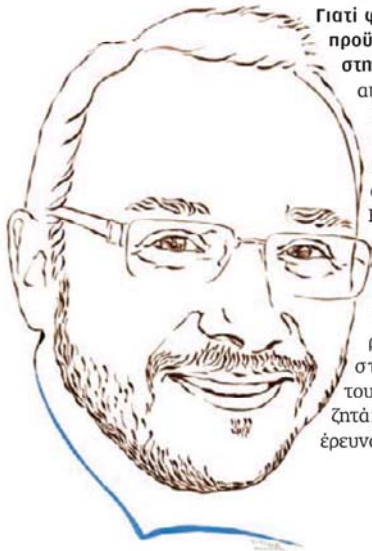
Κώστας Κωσταρέλος «Λίγο πιο... Ιάπωνες θα ήθελα να ήμασταν»

Γιατί πολλοί Έλληνες διαπρέπουν στο εξωτερικό; Γιατί ένας Οδυσσέας υπάρχει μέσα σε όλους μας.

Πώς σας αγγίζει η κρίση της Ελλάδας; Άμεσα και καθημερινά μέσω της οικογένειάς μου. Γενικότερα δέχομαι τον αρνητισμό που «αιωρείται» και επικρατεί, γεγονός με το οποίο διαφωνώ. Γιατί οι αντιξοότητες, έπειτα από μια περίοδο απογοήτευσης και κατάθλιψης, θα πρέπει να μας ενεργοποιούν και να μας πεισιμώνουν και όχι να μας κάνουν πτοπαθείς και αυτοκαταστροφικούς. Είναι πολλά τα χρόνια που υπάρχει έλλειψη οράματος στην ελληνική κοινωνία. Καθένας μας μεμονωμένα έχει στόχους, αλλά αυτό δεν φτάνει. Μετά τους Ολυμπιακούς Αγώνες του 2004 δημιουργήθηκε ένα μεγάλο κενό, σαν να αδειάσαμε ως σύνολο, σαν να φτάσαμε σε ένα ψεύτικο ζηνίθ με μηδαμινή διάρκεια, που έσβησε.

Σε τι ελπίζετε; Στην επιστήμη, στη δυναμική της και στο ότι μπορεί να επηρεάσει θετικά την ελληνική κοινωνία.

Η ελληνικότητα είναι αίσθημα ή συνείδηση; Είναι η πολιτιστική ταυτότητα και ιστορία του Έλληνα, οπότε καθένας εκφράζεται με διαφορετικό τρόπο, όπως αισθάνεται την ταυτότητά του.

Γιατί φύγατε; Και με ποια προϋπόθεση θα γυρίζατε στην πατρίδα; Είναι πολύ απλό. Εάν κάποιος θέλει να γίνει αστροναύτης, πρέπει να πάει εκεί όπου εκτοξεύονται διαστημόπλοια. Εάν θέλει να γίνει σχεδιαστής μόδας, πρέπει να πάει στο Παρίσι ή στο Μιλάνο. Κι αν θέλει να διευρύνει τα όρια της επιστημονικής γνώσης του, όπως εγώ, τότε αναζητά κέντρα επιστήμης και έρευνας. Θεωρώ αυτονόητο,

λοιπόν, ότι ζω στο εξωτερικό. Δεν ένιωσα ποτέ μετανάστης, ίσως φανεί περίεργο, ούτε ότι «έφυγα» από την πατρίδα - και αυτή η αίσθηση ενισχύεται από τους γονείς και την ευρύτερη οικογένειά μου.

Η δεύτερη χώρα σας σε τι σας επηρέασε; Η Αγγλία με έμαθε να ζω με όλες τις φυλές, τις θρησκείες και τις εθνότητες της Γης στο ίδιο τετράγωνο, και να το θεωρώ φυσικό.

Ποια ελληνική συνήθειά σας κρατήσατε; Να παίζει ελληνικό ραδιόφωνο στο σπίτι. Η γυναίκα και η κόρη μου το απεχθάνονται, ειδικά όταν μεταδίδει ελαφρολαϊκά της δεκαετίας του '70, γιατί αρχίζω το τραγούδι!

Ενα πρόσφατο ελληνικό έργο τέχνης που σας άγγιξε. Οι ταινίες του Γιώργου Λάνθιμου. Επίσης θαυμάζω την επιμονή της θεατρικής σκηνής της χειμωνιάτικης Αθήνας. Δεν καταλαβαίνω πώς επιβιώνουν όλα αυτά τα σχήματα και καταφέρνουν να είναι από τους πιο ζωντανούς πολιτιστικούς πνεύμονες της πόλης.

Εάν ήταν στο χέρι σας να αλλάξετε ένα πράγμα στην Ελλάδα, αυτό ποιο θα ήταν; Θα ήθελα μεγαλύτερη κοινωνική συνείδηση, αλληλεγγύη και κοινή προσπάθεια. Να ενδιέφερε την κάθε οικογένεια όχι μόνο πόσο καθαρό είναι το σαλόνι τους, αλλά και η γειτονιά τους. Λίγο πιο... Ιάπωνες θα ήθελα να ήμασταν.

Τι πιο μικρό ελληνικό αγάπησα. Τις λευκές καρτοπετσέτες SOFTEX της δεκαετίας του '80 με χειρόγραφα σημειώματα της μητέρας μου στον αδελφό μου κι εμένα, για το πώς να ζεστάνουμε τα φασολάκια που θα βρισκαμε στην κουζίνα όταν γυρίζαμε από το σχολείο.

Ο Έλληνας ήρωάς μου. Δεν μπορώ να μην αναφερθώ στο δίδυμο Γκάλνς - Γιαννάκης. Ο πρώτος έκανε την υπέρβαση και άφησε τις ΗΠΑ για την ανύπαρκτη (μπασκετικά) Ελλάδα, ξεκινώντας μια επανάσταση. Ο δεύτερος προσωποποίησε την πίστη ότι μπορεί να γίνει μια τέτοια επανάσταση στη χώρα μας και μετά συνέβαλε στο να μετατραπεί σε παράδοση με γερές βάσεις. Οτι έγινε στο μπάσκετ τις τελευταίες δεκαετίες χρειάζεται η Ελλάδα της κρίσης: δουλειά και κίνητρα στα πισιρίκια από το Δημοτικό, θετική ενέργεια, συγκεκριμένους στόχους και μερικά ακόμη τέτοια δίδυμα ως πρότυπα.

Ο Κώστας Κωσταρέλος κατέχει την έδρα Νανοϊατρικής στην Ιατρική Σχολή του Πανεπιστημίου του Μάντσεστερ και στο National Graphene Institute.

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΙΗ: ΤΙΤΙΝΑ ΧΑΜΜΑΤΖΗ

4 • Κ

press reader Printed and distributed by PressReader
PressReader.com ♦ +1 604 278 4604
COPYRIGHT AND PROTECTED BY APPLICABLE LAW